

Dokument zasedanja

A9-0437/2023

14.12.2023

POROČILO

o akcijskem načrtu EU: varstvo in obnova morskih ekosistemov za trajnostno
in odporno ribištvo
(2023/2124(INI))

Odbor za ribištvo

Poročevalec: Niclas Herbst

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV	16
MANJŠINSKO STALIŠČE.....	18
PRILOGA: SUBJEKTI ALI OSEBE, OD KATERIH JE POROČEVALEC PREJEL PRISPEVKE	19
MNENJE ODBORA ZA RAZVOJ	20
INFORMACIJE O SPREJETJU V PRISTOJNEM ODBORU.....	28
POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU V PRISTOJNEM ODBORU.....	29

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o akcijskem načrtu EU: varstvo in obnova morskih ekosistemov za trajnostno in odporno ribištvo (2023/2124(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 21. februarja 2023 z naslovom Akcijski načrt EU: Varstvo in obnova ekosistemov za trajnostno in odporno ribištvo (COM(2023)0102) (v nadaljevanju besedila: akcijski načrt),
- ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 12. julija 2023 o sporočilu Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o akcijskem načrtu EU: varstvo in obnova morskih ekosistemov za trajnostno in odporno ribištvo¹,
- ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 39, ki zagotavlja primerno življenjsko raven kmetijske in ribiške skupnosti, ter člena 5 o načelu sorazmernosti,
- ob upoštevanju resolucije generalne skupščine OZN z naslovom Spreminjamo naš svet: agenda za trajnostni razvoj do leta 2030), ki je bila sprejeta na vrhu OZN o trajnostnem razvoju v New Yorku 25. septembra 2015, in zlasti cilja trajnostnega razvoja št. 14 iz agende OZN za trajnostni razvoj do leta 2030, s katerim se spodbujata ohranjanje in trajnostna uporaba oceanov, morij in morskih virov,
- ob upoštevanju Pariškega sporazuma z dne 12. decembra 2015, zlasti člena 2(1)(b) o prilagajanju negativnim vplivom podnebnih sprememb na način, ki ne ogroža proizvodnje hrane,
- ob upoštevanju sporazuma na podlagi Konvencije OZN o pomorskem pravu glede ohranjanja in trajnostne rabe morske biotske raznovrstnosti na območjih zunaj nacionalne jurisdikcije, ki je bil sprejet 19. junija 2023 (sporazum OZN o odprtem morju) in Kunminško-montrealskega svetovnega okvira za biotsko raznovrstnost,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES²,
- ob upoštevanju Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike³,

¹ UL C 349, 29.9.2023, str. 127.

² UL L 354, 28.12.2013, str. 22.

³ UL L 327, 22.12.2000, str. 1.

- ob upoštevanju Direktive 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (okvirna direktiva o morski strategiji)⁴,
- ob upoštevanju Direktive 2014/89/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o vzpostavitvi okvira za pomorsko prostorsko načrtovanje⁵ (direktiva o pomorskem prostorskem načrtovanju),
- ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/2336 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o določitvi posebnih pogojev za ribolov globokomorskih staležev v severovzhodnem Atlantiku in določb o ribolovu v mednarodnih vodah severovzhodnega Atlantika ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 2347/2002⁶,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1100/2007 z dne 18. septembra 2007 o ukrepih za obnovo staleža evropske jegulje⁷ (uredba o jeguljah),
- ob upoštevanju Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2022/1614 z dne 15. septembra 2022 o določitvi obstoječih globokomorskih ribolovnih območij in določitvi seznama območij, na katerih je prisotnost občutljivih morskih ekosistemov znana ali verjetna⁸,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. junija 2021 o strategiji EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030: vračanje narave v naša življenja⁹,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. januarja 2021 na temo Več rib v morju? Ukrepi za spodbujanje obnove staležev nad raven največjega trajnostnega donosa, vključno z območji obnove ribjih staležev in morskimi zavarovanimi območji¹⁰,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 3. maja 2022 z naslovom Na poti do trajnostnega modrega gospodarstva v EU: vloga ribištva in akvakulture¹¹,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. junija 2022 o izvajanju člena 17 uredbe o skupni ribiški politiki¹²,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. oktobra 2022 o zavzemanju za oceane: za izboljšanje njihovega upravljanja in biotske raznovrstnosti¹³,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. maja 2023 o soupravljanju ribištva v Uniji in prispevku ribiškega sektorja k izvajanju ukrepov upravljanja¹⁴,

⁴ UL L 164, 25.6.2008, str. 19.

⁵ UL L 257, 28.8.2014, str. 135.

⁶ UL L 354, 23.12.2016, str. 1.

⁷ UL L 248, 22.9.2007, str.17.

⁸ UL L 242, 19.9.2022, str. 1.

⁹ UL C 67, 8.2.2022, str. 25.

¹⁰ UL C 456, 10.11.2021, str. 129.

¹¹ UL C 465, 6.12.2022, str. 2.

¹² UL C 493, 27.12.2022, str. 62.

¹³ UL C 132, 14.4.2023, str. 106.

¹⁴ Sprejeta besedila, P9_TA(2023)0132.

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. novembra 2023 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 1100/2007 o ukrepih za obnovo staleža evropske jegulje¹⁵,
 - ob upoštevanju sklepov predsedstva z dne 26. junija 2023 o svežnju o ribiški politiki za trajnosten, odporen in konkurenčen sektor ribištva in akvakulture,
 - ob upoštevanju govora predsednice Komisije Ursule von der Leyen 13. septembra 2023 o stanju v Uniji leta 2023 na plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 10. oktobra 2007 z naslovom Celostna pomorska politika za Evropsko unijo (COM(2007)0575),
 - ob upoštevanju smernic Komisije iz leta 2018 o akvakulturi in območjih Natura 2000,
 - ob upoštevanju poročila Komisije z dne 23. septembra 2021 z naslovom Izvajanje uredbe o tehničnih ukrepih (člen 31 Uredbe (EU) 2019/1241) (COM(2021)0583),
 - ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z dne 28. januarja 2022 o merilih in smernicah za določitev zavarovanih območij (SWD(2022)0023),
 - ob upoštevanju poročila Medvladne platforme za znanstveno politiko o biotski raznovrstnosti in ekosistemskih storitvah z dne 4. maja 2019 o globalnem ocenjevalnem poročilu o biološki raznovrstnosti in ekosistemskih storitvah,
 - ob upoštevanju poročila Mednarodnega sveta za raziskovanje morja z dne 24. junija 2021 o tem, kako scenariji upravljanja za zmanjšanje mobilnih motenj pridenega ribolova na habitate morskega dna vplivajo na iztovarjanje in vrednost ribolova,
 - ob upoštevanju posebnega poročila Evropskega računskega sodišča št. 26/2020 z dne 26. novembra 2020 z naslovom Morsko okolje: zaščita EU je obsežna, vendar ni poglobljena,
 - ob upoštevanju priporočila svetovalnega sveta za akvakulturo iz junija 2023 o učinku prepovedi pridenega ribolova lupinarjev iz akcijskega načrta ter odgovora Komisije na priporočila z dne 1. avgusta 2023 in njenega pisma z dne 3. aprila 2023 poslancem Evropskega parlamenta Davidu McAllisterju, Jensu Giesekeju in Niclasu Herbstu o ribolovu morskega pajka¹⁶,
 - ob upoštevanju člena 54 Poslovnika,
 - ob upoštevanju mnenja Odbora za razvoj,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ribištvo (A9-0437/2023),
- A. ker bi moralo varovanje oceanov temeljiti na načelu skupne dediščine človeštva; ker je nujno treba okrepiti ukrepe na svetovni ravni in na ravni EU za zaustavitev dejanskega, obstoječega in znanstveno opisanega upadanja morskih ekosistemov, in sicer z obravnavanjem vseh možnih človeških in naravnih pritiskov v okviru naših

¹⁵ Sprejeta besedila, P9_TA(2023)0411.

¹⁶ Ares(2023)3615063.

zmogljivosti, podpiranjem pozitivnega obnavljanja ribjih staležev, vrst in njihovih habitatov ter spodbujanjem znanstvenih študij, raziskav in razvoja, pa tudi s podpiranjem ribištva in tehnik, ki zagotavljajo trajnostno ribištvo in akvakulturo, ob polnem sodelovanju gospodarskih subjektov, predstavnikov lokalnih oblasti, civilne družbe in obalnih skupnosti, ki bistveno prispevajo k temu svetovnemu cilju;

- B. ker trenutno obstajajo številna zakonodajna besedila, sporočila, strategije in predpisi, povezani z varstvom okolja in upravljanjem ribištva, zlasti o obnovi narave;
- C. ker se je EU zavezala, da bo uresničila agendo OZN do leta 2030, vključno s ciljem trajnostnega razvoja št. 14, ter svoje obveznosti iz Kunminško-montrealskega svetovnega okvira za biotsko raznovrstnost;
- D. ker se vse politike EU, povezane z notranjo in zunanjo razsežnostjo trajnostnega modrega gospodarstva, upravljajo z razdrobljeno strukturo upravljanja, kar povzroča pomanjkanje sinergij in spore med deležniki trajnostnega modrega gospodarstva; ker bi morala Komisija uporabiti ekosistemski pristop v vseh politikah EU, povezanih z modrim gospodarstvom, kot del splošnega pravnega okvira, da bi dosegla posebne cilje politike in zagotovila njihovo upravljanje s celostnim in doslednim pristopom, ki spodbuja sinergije med vsemi dejavnostmi, povezanimi z morjem;
- E. ker so države članice na seji Sveta za kmetijstvo in ribištvo 20. marca 2023 izrazile različna stališča glede akcijskega načrta, vključno s kritikami; ker so ta pregled opravili nacionalni parlamenti v osmih državah članicah;
- F. ker mora biti akcijski načrt skladen s cilji skupne ribiške politike, ki si prizadeva za ustrezno ohranjanje in upravljanje morskih bioloških virov in da so ribolovne dejavnosti in dejavnosti akvakulture, ki so se v času nedavnih kriz izkazale za strateške, dolgoročno okoljsko trajnostne in se upravljajo na način, skladen s cilji doseganja gospodarskih in socialnih koristi ter koristi zaposlovanja in prispevanja k zanesljivi preskrbi s hrano;
- G. ker so Kraljevina Španija 14. novembra 2022 ter galicijski ribiči in organizacije proizvajalcev 13. decembra 2022 na Sodišču Evropske unije začeli sodne postopke v zvezi z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2022/1614, ki določa 87 območij v vodah EU severovzhodnega Atlantika, kjer je prepovedano vse orodje za pridneni ribolov, kar predstavlja skupno površino 16 419 km² in 17 % območja, globokega od 400 do 800 metrov, kjer orodje za pridneni ribolov ni dovoljeno; ker je bila ta izvedbena uredba sprejeta brez predhodne ocene socialno-ekonomskega učinka, kljub temu da bo imelo njeno izvajanje velik učinek na zadevne ribiške flote;
- H. ker je treba morsko biotsko raznovrstnost zaščititi in obnoviti v sodelovanju z vsemi deležniki, zlasti z ribiškimi sektorjem in znanstveno skupnostjo;
- I. ker je bilo po podatkih Komisije leta 2009 v EU le pet trajnostno lovljenih ribjih staležev, do leta 2022 se je to število povečalo na več kot 60, razmere pa se še naprej izboljšujejo¹⁷; ker je kljub velikemu napredku v letu 2022 pri doseganju ciljev skupne

¹⁷ Sporočilo Komisije z dne 21. februarja 2023 z naslovom Skupna ribiška politika danes in jutri: pakt za ribištvo

ribiške politike potreben večji napredek v morskih ekosistemih EU, zlasti v Sredozemskem in Črnem morju;

- J. ker bo prihodnost prehranske varnosti odvisna tudi od naše zmogljivosti za boj proti siromašenju narave in vse večjim vplivom podnebnih sprememb;
- K. ker je za upravljanje ekosistemov potreben celosten pristop, ki upošteva vse vzroke za izgubo biotske raznovrstnosti, kot so prelov, podnebne spremembe, zakisljevanje oceanov, pojav tujih vrst, obalna erozija ali izguba morske biotske raznovrstnosti, tudi z ukrepi, ki bodo omogočali, da bodo ustrezno upravljana zavarovana morska območja, drugi učinkoviti ohranitveni ukrepi in dejavnosti, vezani na posamezno območje, kot je gojenje lupinarjev, koristili ribištvu in ekosistemom;

Varstvo okolja in trajnostnost

1. pozdravlja prizadevanja ribiškega sektorja EU in napredek, dosežen pri še bolj trajnostnem ribištvu ter prispevanju k varstvu in trajnostni rabi morskih ekosistemov; meni, da na oceane kljub tem prizadevanjem in napredku vpliva več drugih dejavnikov, kot so prelov, podnebne spremembe, zakisljevanje, invazivne tujerodne vrste in različni viri onesnaževanja, predvsem od kopenskih dejavnosti in prometa, ki so v določeni meri izven nadzora ribičev in predstavljajo veliko grožnjo za preživetje ribičev in morske ekosisteme;
2. kot vsi deležniki, vključeni v ribištvo in okoljsko politiko, je prepričan, da zdravi morski ekosistemi koristijo našemu zdravju, družbi in gospodarstvu ter so bistvenega pomena za ves planet, predvsem pa za prebivalstvo, ki je odvisno od njih;
3. spominja na izjemno pomembnost oceana kot stebra podnebnega in prehranskega sistema, saj pokriva 71 % zemeljskega površja, iz njega prihaja kar polovica vsega kisika in v njem se absorbira tretjina emisij ogljikovega dioksida; poudarja, da je treba razviti politiko in pristope financiranja za ohranjanje in trajnostno rabo oceanov; poziva, da se ohranijo načini preživljanja, odvisni od oceanov, in biotska raznovrstnost oceanov po vsem svetu; poudarja odločilno vlogo oceanov, zlasti pri sekvestraciji ogljika, razvoju obnovljivih virov energije, ustvarjanju delovnih mest, zmanjševanju revščine, prevozu blaga in internetnih komunikacijah; opozarja na soodvisnost ribištva in zanesljive preskrbe s hrano, saj je 3,3 milijarde ljudi odvisnih od hrane iz morja, s katero pridobijo vsaj 20 % svojega vnosa živalskih beljakovin;
4. ugotavlja, da obalne skupnosti že več generacij pridobivajo hrano iz evropskih morij; meni, da ribiški in akvakulturni sektor ter obalne skupnosti prispevajo k trajnostni prehranski varnosti na področju modrega gospodarstva; meni, da bi bilo treba trajnostno rabo in upravljanje morskih virov obravnavati kot prispevek k morskim ekosistemom, ne pa kot njihovo okrnitev;

Pristop, skladen z obstoječimi predpisi

in oceane za trajnostno, na znanosti temelječe, inovativno in vključujoče upravljanje ribištva (COM(2023)0103).

5. meni, da v akcijskem načrtu Komisije ni pristopa, skladnega z drugimi prednostnimi nalogami in strategijami, kot sta zagotavljanje prehranske varnosti in strateška avtonomija EU; poleg tega poudarja, da bi bilo treba akcijski načrt upravljati v skladu s celostnim, doslednim in ekosistemskim pristopom, ki spodbuja sinergije med vsemi pomorskimi dejavnostmi, da bi se izognili konfliktom in okrepili sodelovanje, zlasti v zvezi z morsko energetske infrastrukturo, ter da bi moral zagotoviti enake konkurenčne pogoje v primerjavi z državami nečlanici EU; meni, da v akcijskem načrtu niso bili v zadostni meri upoštevani vidiki, kot so naraščajoče cene, krepitev socialne razsežnosti skupne ribiške politike ter povečanje gospodarske rasti in zaposlovanja;
6. obžaluje, da je predlagani akcijski načrt nastal v času, ko je ribiški sektor obremenjen zaradi posledic ruske invazije v Ukrajini, zvišanja in nepredvidljivosti cen nafte ter brexita;
7. poudarja splošno zaskrbljenost, ker pravno posvetovanje z deležniki ni zadostno za zagotovitev podpore akcijskemu načrtu; je na splošno zaskrbljen, ker vidiki sorazmernosti v predlogih Komisije niso ustrezno upoštevani;
8. opozarja, da bi moral biti akcijski načrt skladen s cilji skupne ribiške politike, da se zagotovi dolgoročna okoljska trajnostnost ribolovnih dejavnosti in dejavnosti akvakulture, ki se bodo upravljale v skladu z ekosistemskim pristopom; opozarja, da bi moral biti akcijski načrt skladen tudi s cilji zagotavljanja gospodarskih in socialnih koristi ter koristi zaposlovanja, prispevati k zanesljivi preskrbi s hrano in čim boljše izkoristiti razpoložljive ribolovne možnosti za zmanjšanje odvisnosti od trgov zunaj EU; pozdravlja vse cilje, ki omogočajo dosleden pristop med skupno ribiško politiko in drugimi politikami, zlasti okoljsko zakonodajo;
9. podpira potrebo po okrepitvi in izboljšanju znanstvenih raziskav in inovacijskih projektov, ki bi jih bilo treba izvajati na način, skladen z drugimi politikami EU, pilotnimi projekti in znanstvenimi projekti, ki se ukvarjajo z inovacijami in raziskavami, kot so na primer tisti, katerih namen je zmanjšati in nadomestiti uporabo (mikro)plastike;

Obnova morskih ekosistemov

10. obžaluje nedoslednost naslova akcijskega načrta in to, da načrt ne vsebuje celovitega sklopa predlogov, saj se večinoma osredotoča na spreminjanje ribolovnih praks, ki vplivajo na vrste in habitate, ne obravnava pa možnosti za uskladitev ribolovnih tehnik in praks z varstvom ali obnovo ekosistemov; želi opomniti, da je za zagotavljanje predvidljivosti in pravne jasnosti posebej pomembno najti ravnovesje med zahtevami za uporabnike in koristmi za naravo, ter poudarja, da morajo biti ribiči del rešitve, namesto da so predstavljeni kot vzrok težave;
11. poudarja, da je treba razviti in podpreti pobude za obnovo morskih ekosistemov, ki jih je mogoče uresničiti le, če se bodo oblikovalci politik v celoti vključili in sodelovali s tistimi, katerih preživetje je odvisno od teh morskih območij; v ta namen prosi za finančno podporo za znanstvene študije in zbiranje podatkov o morskih ekosistemih, finančno nadomestilo in spodbude, na primer prek Evropskega sklada za pomorstvo, ribištvo in akvakulturo (ESPRA), ki bi jih bilo treba uporabiti za zagotavljanje

učinkovite podpore ribiškim flotam EU, ki prehajajo na bolj selektivne ribolovne tehnike, in zlasti za podporo ribičem, ki so jih omejitve najbolj prizadele, pa tudi za ublažitev socialno-ekonomskih učinkov omejevalnih ukrepov;

12. ponovno poudarja cilja, da se do leta 2030 zaščiti vsaj 30 % morij EU in strogo zaščiti vsaj 10 % morij EU; ugotavlja, da je EU dosegla napredek pri določanju novih morskih zavarovanih območij v okviru omrežja EU Natura 2000 in z dopolnilnimi nacionalnimi določitvami zavarovanih območij;

Morska zavarovana območja

13. poudarja, da se morska zavarovana območja razlikujejo po velikosti, vrstah, habitatih in ekosistemih, ki jih je treba zaščititi, so vzpostavljena z različnimi cilji ohranjanja in se ne bi smela obravnavati kot enotna območja, ki vsa prinašajo koristi dobro upravljanih morskih zavarovanih območij za morske ekosisteme; zato meni, da akcijski načrt Komisije predstavlja preveč poenostavljen in pretirano splošen pristop, kar torej daje vtis, da je vsa morska zavarovana območja mogoče izvajati in upravljati na enak način, kot na primer ponazarjajo predlogi v zvezi z nekaterimi ribolovnimi orodji in postopnim opuščanjem pridenega ribolova z mobilnim orodjem na vseh morskih zavarovanih območjih do leta 2030; poziva k uravnoteženemu pristopu k opredelitvi in izvajanju morskih zavarovanih območij, pri katerem se upoštevajo cilji ohranjanja posameznih območij, pa tudi dejavnosti, ki se na teh območjih tradicionalno izvajajo, ter dinamično in spreminjajoče se okolja, ki je posledica podnebnih sprememb, ob hkratnem zagotavljanju učinkovitega sodelovanja ribičev pri njihovem določanju in upravljanju;
14. poziva Komisijo in države članice, naj v akcijskem načrtu upoštevajo druge učinkovite okoljevarstvene instrumente, kot so drugi učinkoviti ohranitveni ukrepi za posamezno območje, da bi pripomogli k doseganju ciljev in čim večjim učinkom ukrepov, že izvedenih v dinamičnem in spreminjajočem se okolju, ki je posledica podnebnih sprememb, ter k ohranjanju sorazmernosti med vsemi ukrepi;
15. poziva Komisijo in države članice, naj začnejo izvajati varstvene ali omejevalne ukrepe, ki so potrebni za doseganje ciljev ohranjanja in obnove, specifičnih za vsako od teh morskih zavarovanih območij, tudi tehnične ukrepe, potrebne za doseganje ciljev, in poskrbijo za zadostno financiranje, začevši z najbolj ogroženimi območji in območji Natura 2000, katerih namen je zaščititi morske habitate; opozarja na pravne obveznosti držav članic in poudarja, da je Komisija sprožila postopke proti nekaterim od njih, ker domnevno ne izpolnjujejo svojih obveznosti iz direktive o habitatih¹⁸;
16. meni, da so morska zavarovana območja in druga zavarovana območja orodja in ne sama po sebi cilji; se zaveda, da se njihov uspeh skriva v tem, da jih ribiči, obalne skupnosti in drugi deležniki sprejmejo in upoštevajo; poziva Komisijo in države članice, naj začnejo in financirajo znanstvenoraziskovalne programe, ter poziva, naj v snovanje, upravljanje, izvajanje, spremljanje in nadzor morskih zavarovanih območij vključijo ribiški sektor, tudi obrtniško ribištvo, in druge ustrezne deležnike;

¹⁸ Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206, 22.7.1992, str. 7).

17. meni, da si za udejstvovanje znanosti, ribiškega sektorja in vseh ustreznih deležnikov ne more prizadevati zgolj EU, zlasti v zvezi s preprečevanjem slabe prakse tujih flot; poziva k nadaljnjim prizadevanjem za obravnavo globalnih dejavnosti, ki škodujejo varstvu oceanov, tudi s strani flot držav nečlanic EU, kot je kitajska flota, in k razmisleku o vzpostavitvi svetovne mreže morskih zavarovanih območij;

Pridnena ribolovna orodja

18. poudarja, da številna plovila Unije uporabljajo mobilna pridnena ribolovna orodja in da so številne obalne regije socialno in ekonomsko odvisne od dejavnosti, ki uporabljajo mobilna in fiksna pridnena ribolovna orodja, kot je na primer gojenje lupinarjev; poudarja, da pri omejevanju ali zaprtju ribolovnih območij za pridnena ribolovna orodja ne gre zgolj za vprašanje preusmeritve dejavnosti ribiških plovil na druga ribolovna območja; želi poudariti, da je treba med drugim upoštevati morebitne razpoložljive vire, ki jih je mogoče uloviti s tem orodjem, praktične izkušnje ribičev, prisotnost in prerazporeditev ribiških plovil na sosednja območja, da bi se izognili prekrivanju, ki bi lahko povzročilo konflikte glede uporabe prostora, okrepljen pritisk na drugih ribolovnih območjih in poslabšanje delovnih pogojev;
19. želi opomniti, da je bil napredek na področju regionalizacije, do katerega je prišlo med zadnjo reformo skupne ribiške politike, poskus odmika od univerzalnega pristopa, pri katerem so bile odločitve preveč centralizirane znotraj EU; pozdravlja ukrepe za izboljšanje regionalnega sodelovanja, predlagane v akcijskem načrtu; vendar meni, da je akcijski načrt naredil nekaj korakov nazaj, zlasti v zvezi s predlogi o ribolovu s pridnenimi vlečnimi mrežami;
20. meni, da je v okviru akcijskega načrta in zunaj njega nastalo več pobud v zvezi z istimi ribolovnimi tehnikami, ki so ustvarile mozaik pobud in postavile pod vprašaj skladnost in predvidljivost ukrepov, ki bodo sprejeti na ravni EU, ter močno vplivale na zaupanje ribičev in ribiških skupnosti v postopke oblikovanja politik in odločanja (EU);
21. meni, da je treba vsak načrt za izvajanje določb ali omejitev uporabe določenega ribolovnega orodja pripraviti v skladu z drugimi politikami in upoštevati vse deležnike, pa tudi vse ustrezne vidike prehranske varnosti ter socialno-ekonomske, okoljske, tehnične in znanstvene vidike; ponovno poudarja, da bodo ukrepi, podprti s soglasjem in utemeljeni s temi premisleki, bolj uspešni in bo to pozitivno vplivalo na njihovo izvajanje;
22. meni, da morajo posledice vsakega akcijskega načrta ali zakonodajnega predloga temeljiti na znanstvenih in socialno-ekonomskih ocenah in vrednotenjih; je seznanjen s pomanjkljivim pregledom nad posledicami nekaterih vidikov tega akcijskega načrta, kot so na primer pozivi Komisije državam članicam, naj prepovejo pridneni ribolov z mobilnim orodjem na morskih zavarovanih območjih, ki v skladu z direktivo o habitatih sodijo med območja Natura 2000 ter do konca marca 2024 varujejo morsko dno in morske vrste, po drugi strani pa istočasno in v enakem časovnem obdobju poziva države članice, naj posredujejo informacije o tem, kako nameravajo na vseh morskih zavarovanih območjih do leta 2030 postopno odpraviti pridneni ribolov z mobilnim orodjem, ne da bi na primer počakali na znanstvene in socialno-ekonomske zaključke prejšnjih predlogov; pozdravlja dejstvo, da je Komisija priznala, da splošni pristop, ki

prepoveduje pridneni ribolov z mobilnim orodjem, ni primeren za doseganje ciljev akcijskega načrta;

23. meni, da bi bilo treba ukrepe, povezane z ribolovom s pridnenimi vlečnimi mrežami, oceniti v skladu z vsemi možnimi smernicami, kot so smernice Mednarodnega sveta za raziskovanje morja ali Znanstvenega, tehničnega in gospodarskega odbora za ribištvo, pa tudi z najboljšimi razpoložljivimi znanstvenimi podatki; meni, da bi bilo treba pri teh ukrepih upoštevati, da je pridnena vlečna mreža eno najpogostejših in najbolj reguliranih ribolovnih orodij v Evropi, in da bilo treba ribolov z njo prednostno urejati v okviru uredbe o tehničnih ukrepih (Uredba (EU) 2019/1241¹⁹), katere cilj je, kot je navedeno v njenem naslovu, „ohranjanje ribolovnih virov in varstvo morskih ekosistemov“;
24. ugotavlja, da so znanstveni organi, kot je Mednarodni svet za raziskovanje morja, in mnoge strokovno pregledane znanstvene študije pokazali in priznali, da mobilno pridneno ribolovno orodje vpliva na ekosisteme; vendar poudarja, da so učinki ribolova z vlečnimi mrežami različni in da se glede na več dejavnikov, kot je vrsta ribolova, v znanosti štejejo za trajnostne in združljive z doseganjem ciljev ohranjanja morskega dna ali staležev, ki se izkoriščajo nad ravnmi največjega trajnostnega donosa;
25. poudarja, da bi namera Komisije, da z akcijskim načrtom uvede ukrepe, namesto da bi odločitev prepustila zakonodajalcema, lahko ogrozila dobro upravljanje in dialog med deležniki in različnimi ravnmi uprave ter spodkopala medinstitucionalno ravnovesje in vlogo vsake institucije v postopku odločanja;

Jegulje

26. poudarja, da je upravljanje staleža jegulje kompleksno in raznoliko ter ga ni mogoče omejiti zgolj na en pristop, osredotočen predvsem na morje; ponovno poudarja, da je Komisija v oceni iz leta 2020 ugotovila, da je uredba o jeguljah primerna za svoj namen; kljub temu meni, da so za zagotovitev celovitega pristopa k izvajanju te uredbe potrebni boljše izvajanje uredbe o jeguljah in dodatni okrepljeni ukrepi držav članic; opozarja Komisijo in države članice, naj v celoti izkoristijo uredbo o jeguljah kot temeljno politiko za upravljanje in obnovo staleža jegulje ter poskrbijo za celosten in dosleden pristop, ki bo zajemal tako morske kot sladkovodne življenjske faze jegulje ter obravnaval vplive ribištva in neribištva s popolnim izvajanjem ukrepov na vseh ustreznih področjih;
27. meni, da se z ukrepi, sprejetimi zunaj okvira uredbe o jeguljah, lahko omaja skladnost sprejete politike; zato ima velike pomisleke zaradi necelostnega pristopa iz Uredbe Sveta (EU) 2023/194²⁰, ki omejuje ribolov jegulje z uvedbo šestmesečnega obdobja

¹⁹ Uredba (EU) 2019/1241 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o ohranjanju ribolovnih virov in varstvu morskih ekosistemov s tehničnimi ukrepi, o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1967/2006, (ES) št. 1224/2009 ter uredb (EU) št. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 in (EU) 2019/1022 Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 894/97, (ES) št. 850/98, (ES) št. 2549/2000, (ES) št. 254/2002, (ES) št. 812/2004 in (ES) št. 2187/2005 (UL L 198, 25.7.2019, str. 105).

²⁰ Uredba Sveta (EU) 2023/194 z dne 30. januarja 2023 o določitvi ribolovnih možnosti za nekatere staleže rib za leto 2023, ki se uporabljajo v vodah Unije in za ribiška plovila Unije v nekaterih vodah zunaj Unije, ter o določitvi ribolovnih možnosti za nekatere staleže globokomorskih rib za leti 2023 in 2024, UL L 28, 31.1.2023, str. 1.

prepovedi brez ustreznega posvetovanja z deležniki in brez razmisleka o celovitem svežnju ukrepov na drugih področjih politike ali ustreznem nadomestilu, vključno z ukrepi, ki bi upoštevali socialno-ekonomske učinke; zato meni, da bi bilo treba pred preučitvijo dodatnih omejevalnih ukrepov, kot je bilo objavljeno v akcijskem načrtu, pripraviti predhodno analizo o obnovi vrste in njeni morebitni vlogi v boju proti invazivnim vrstam;

28. ponovno poziva k ustanovitvi posebne strokovne skupine za jegulje, da bi zagotovili popolno in uravnoteženo zastopanost vseh ustreznih deležnikov; poziva države članice, naj redno posodablajo svoje načrte za upravljanje jegulje in spoštujejo svoje obveznosti glede poročanja iz uredbe o jeguljah;

Odzivi držav članic na akcijski načrt

29. je seznanjen s številnimi deklaracijami in jasnimi izjavami predstavnikov držav članic, v katerih so izraženi pomisleki glede akcijskega načrta in z njim povezanih negotovosti; ugotavlja, da so države članice zlasti podvomile v preveč poenostavljeni pristop Komisije v zvezi z omejitvami ribolova s pridnenimi vlečnimi mrežami na morskih zavarovanih območjih;
30. meni, da je vztrajno prerivanje med razvojem ribiške industrije in varstvom morske biotske raznovrstnosti obstalo na mrtvi točki; meni, da je oboje mogoče doseči na uravnotežen način, kot so predstavniki držav članic izjavili po predstavitvi akcijskega načrta;
31. pozdravlja ustanovitev posebne skupine za dialog, ki jo sestavljajo generalna direktorata Komisije za okolje (GD ENV) in za pomorske zadeve in ribištvo (GD MARE), države članice in zainteresirani deležniki; meni, da bi morala biti vloga skupine za dialog ta, da omogoči znanje in morebitne razprave med ribiško in okoljsko skupnostjo ter državam članicam služi kot platforma za preglednost in dialog o izvajanju njihovih časovnih načrtov;

Pravne posledice akcijskega načrta Komisije

32. ponovno potrjuje svojo zavezanost izvajanju pooblastil in pristojnosti Parlamenta v zvezi z vsemi pobudami, kot so zakonodajni predlogi ter delegirani ali izvedbeni akti, tako tisti, ki so povezani z akcijskim načrtom ali ki niso;
33. ugotavlja, da bo izvajanje akcijskega načrta, čeprav ni pravno zavezujoč, pomenilo precejšnje socialno-ekonomske stroške za države članice in njihove flote, saj načrt vsebuje približno 90 ukrepov v oblik predpisov, smernic, analiz, časovnih načrtov, študij, poročil in pobud; poziva države članice in Komisijo, naj v okviru priprav na nove ali reformirane predpise ali pobude pravočasno izvedejo potrebne študije ter naj upoštevajo postopke pomorskega prostorskega načrtovanja med regijami in morskimi bazeni pa tudi med različnimi državami članicami in državami nečlanicami EU ter naj sodelujejo v njih, da bi si zagotovile socialno-ekonomske koristi;

34. meni, da bi morali ukrepi, vključeni v akcijski načrt, kjer je to mogoče, slediti rednemu zakonodajnemu postopku, da se zagotovi večja preglednost, in da bi morali vključevati resnično oceno učinka, pri tem pa bi morali ustrezno sodelovati vsi deležniki;
35. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da pravne posledice akcijskega načrta niso dovolj jasne, in sicer zaradi izjav Komisije, na primer med predstavitvijo Odboru Parlamenta za ribištvo in različnim deležnikom; meni, da to ni prineslo jasnosti in stabilnosti za ribiški sektor in da je negativno vplivalo na številne sektorje ribiške industrije v času, ko negotovost zaradi kumulativnih posledic več kriz močno slabi prizadevnost ljudi, ki delajo v tej panogi;
36. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da Komisija vse pogosteje uporablja nezavezujoče instrumente, kot so sporočila, običajno imenovana „mehko pravo“, da bi predstavila zelo konkretne politične ukrepe, ne da bi sprejela ustrezne zakonodajne predloge; meni, da lahko vsaka negotovost med predvidenim pravnim pomenom predstavljenih sporočil in njihovim dejanskim pravnim učinkom vpliva na pravno varnost in predvidljivost za sektor ter sproži pravna vprašanja v zvezi z institucionalnim ravnovesjem ter omejitvami in izvajanjem pristojnosti EU; zato meni, da se sporočila Komisije ne bi smela uporabljati za pripravo zavezujočih ukrepov;
37. obžaluje, da je sporočilo Komisije, zlasti GD MARE in GD ENV, vsebovalo nasprotujoče si izjave o zavezujočih učinkih akcijskega načrta; poziva GD MARE in GD ENV, naj pred pripravo ali predložitvijo skupnih pobud bolj upoštevata posebnosti ribiškega sektorja;

Socialno-ekonomski vidiki in prehranska varnost

38. podpira govor predsednice Komisije o stanju v Uniji leta 2023, v katerem je navedeno, da bo za vsak nov zakonodajni akt opravljeno preverjanje konkurenčnosti; poziva, naj akcijski načrt, vsi zakonodajni predlogi, povezani z ribištvom, in druge pobude vključujejo preverjanje konkurenčnosti glede njihovega socialno-ekonomskega vpliva na različne dejavnosti in vpliva na obalne skupnosti, pa tudi na sektor rekreacijskega ribolova, in kumulativni učinek na razpoložljivost preskrbe s hrano;
39. obžaluje, da akcijskemu načrtu ni priložena socialno-ekonomska študija, ocena učinka z znanstveno analizo ali vmesno poročilo ter da niso predlagani dodatni finančni ukrepi za zeleni in energetski prehod; opozarja Komisijo na dejstvo, da bi morali biti strateški dokumenti, kot je ta akcijski načrt, predstavljeni različnim deležnikom in da bi morali bolj usklajeno in jasno upoštevati njihova stališča ter da bi morali vključevati celovite okoljske, socialne, gospodarske in pravne ocene njihovega izvajanja; poziva k vzpostavitvi vseh potrebnih sredstev, vključno s spodbudami in izravnalnimi mehanizmi, za pravičen in uravnotežen prehod;
40. poudarja, da bi moral akcijski načrt v enaki meri prispevati k stebrom trajnostnosti skupne ribiške politike (okoljski, socialni in gospodarski) ter med drugim prispevati k rasti produktivnosti, dostojnim delovnim pogojem v sektorju, zlasti za mali ribolov, in k stabilnim trgom, zagotavljati prehranske, kakovostne in trajnostne proizvode, ne da bi pri tem ogrozili prehransko varnost in avtonomijo, ter ribičem omogočiti, da v celoti

izkoristijo ribolovne kvote, ki so jim bile dodeljene, pa tudi k oživitvi okolja in varstvu okolja, da bi ublažili podnebne spremembe in se prilagodili njihovim učinkom;

41. pozdravlja poziv Komisije k zbiranju podatkov o vplivu rekreacijskega ribolova, vendar poudarja, da je treba upoštevati tudi ekonomske in socialne učinke trajnostnih dejavnosti rekreacijskega ribolova; meni, da lahko rekreacijski ribolov ponuja odlične priložnosti za spodbujanje pristopa „občanske znanosti“;

Mednarodni ukrepi in vzajemnost

42. meni, da je sporazum OZN o odprtem morju pomemben dosežek na mednarodni ravni za zaščito oceanov; vendar obžaluje, da v akcijskem načrtu ni dovolj poudarjeno, da je treba v mednarodne sporazume vključiti vzajemnost; zato meni, da je bistveno, da EU na mednarodni ravni sodeluje z drugimi partnerji pri izvajanju pravil s cilji, ki so podobni tistim iz skupne ribiške politike, zlasti iz njenega člena 28(2)(d), evropskega zelenega dogovora in ciljev trajnostnega razvoja;
43. poudarja pomen sodelovanja EU z državami v razvoju, zlasti v Afriki, na Karibih in v Tihem oceanu, pri pripravi na prihodnji razvoj obnovljive morske energije, tako da EU deli svoje strokovno znanje in izkušnje na področju pomorskega načrtovanja in industrijskega razvoja; poziva EU, naj poveča krepitev zmogljivosti in financiranje držav v razvoju za izboljšanje upravljanja oceanov in obalnih območij, razvoj strategij za oceansko gospodarstvo, premostitev vrzeli pri upravljanju ter boj proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu ter nezakoniti trgovini z morskimi viri; poudarja, da je treba najti odgovore, ki bodo zadovoljili lokalne potrebe po energiji brez emisij, zagotovili zaščito morskih ekosistemov in pomagali ohraniti tradicionalne dejavnosti, kot je ribolov; poudarja, da je treba v izvajanje teh ukrepov vključiti obalne skupnosti; nadalje poudarja, da je treba v najbolj oddaljenih regijah podpirati trajnostne ribolovne prakse, ki temeljijo na trajnostni rabi morskih virov ter upravljanju ribištva, akvakulture in turizma, saj bi tako zagotovili dolgoročni socialno-ekonomski razvoj teh regij;
44. poziva EU, naj spodbuja preglednost ribištva in drugih ekstraktivnih panog na morju v partnerskih državah, saj je to pogoj za ustavitev prelova, izgube biotske raznovrstnosti in kršitev človekovih pravic; poudarja, da lahko obalne države v razvoju za izboljšanje preglednosti izvajajo standarde iz pobude za preglednost v ribištvu in pobude za preglednost v ekstraktivni industriji;
45. poziva, naj se vse omejitve, ne glede na to, ali temeljijo na akcijskem načrtu ali ne, samodejno odražajo za proizvode, uvožene iz držav nečlanice EU, zlasti glede na to, da EU uvozi 70 % rib, ki jih porabi; poudarja, da je bistveno zagotoviti skladnost med notranjimi in zunanjimi politikami ter enake konkurenčne pogoje za gospodarske subjekte iz EU in zunaj nje;
46. ugotavlja, da ulov z mobilnim pridnenim orodjem predstavlja 25 % celotnega evropskega ulova; meni, da nova pravila upravljanja, zlasti omejitve glede uporabe ribolovnih tehnik na ravni EU, ne bi smela ogrožati prehranske varnosti niti povzročiti povečanja uvoza ribiških proizvodov, še manj pa, če se ti proizvodi lovijo z ribolovnim orodjem z majhno ali omejeno uporabo v EU;

Sodelovanje z ribiškimi sektorjem

47. podpira sedanja prizadevanja ribiškega sektorja za izboljšanje selektivnosti ribolovnih tehnik in zmanjšanje njegovega vpliva na okolje; opozarja na pozitivne primere, ko so se staleži vrst na zavarovanih območjih obnovili in hkrati ohranile ribolovne dejavnosti; podpira nadaljnja prizadevanja za okrepitev ureditev soupravljanja, pri čemer lokalni deležniki prevzamejo odgovornost za trajnostno upravljanje in več vlagajo v raziskave, inovacije in razvoj novega ribolovnega orodja in tehnik; poudarja vlogo ribičev kot „varuhov morja“, njihovo zavezanost obnavljanju ribjih staležev in njihov prispevek k obnovi morskih ekosistemov;
 48. ugotavlja, da je bil po navedbah Komisije v zadnjih desetletjih po zaslugi skupne ribiške politike dosežen opazen napredek v smeri bolj trajnostnega ribištva na terenu; vendar poudarja, da je ta obnova večini ribiških skupnosti povzročila visoke stroške;
 49. poudarja, da je pomembno vse ustrezne deležnike, od ribičev do predstavnikov civilne družbe, vključiti v postopek odločanja in izvajanje ukrepov, ki prispevajo k varstvu in obnovi morskih ekosistemov ter lahko podprejo trajnostno in odporno ribištvo;
 50. poudarja, da je treba posebno pozornost nameniti enakosti spolov in krepitvi vloge žensk, saj imajo ženske in mladi ključno vlogo, zlasti v trajnostnem gospodarstvu, ki temelji na oceanih, in na zaščitenih morskih območjih;
- o
- o o
51. naroči svoji predsednici, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

OBRAZLOŽITEV

Dejstvo je, da se 70 % morske hrane, ki se zaužije v Evropi, uvozi. Pravila, ki veljajo za evropske ribiče, so med najstrožjimi na svetu in urejajo delovanje v vseh ribolovnih kategorijah in dejavnostih, s čimer so evropski ribiči za zgled, predvsem pa porok za najboljše ribolovne prakse.

Evropska sozakonodajalca, torej tudi Evropski parlament, morata zagotavljati ravnotežje pri nujnem preoblikovanju nekaterih praks, zlasti zaradi podnebnih sprememb, pa tudi cele vrste drugih bolj ali manj predvidljivih dejavnikov, kot so škodljive vrste in zmanjševanje staležev, deloma pa tudi zaradi boljših podatkov o oceanih.

Ukrepanje ne pomeni prepovedi. Ukrepanje ne pomeni revolucije. Ukrepanje ne sme pomeniti vsiljevanja idej in političnih programov evropskim akterjem brez dialoga, ali celo v njihovo škodo.

Zaskrbljujoče in nerazumljivo je ugotavljati, kako paralizirana je Evropska komisija v dialogu z ribiči, čeprav zagovarja ukrepanje. Brez skrbnikov odnosa med človekom in oceani, torej lokalnih ribičev in malega priobalnega ribolova, ne bo nobenih ukrepov.

Oceane ogroža veliko stvari, in sicer onesnaževanje, segrevanje oceanov, plastika in podnebne spremembe, njihovi učinki pa so več kot očitni: večja eutrofikacija, zakisljevanje in segrevanje oceanov, onesnaženost s plastiko in v nekaterih primerih nenadzorovan porast plenilskih ptic. Kadar pa evropske institucije delujejo v tesnem posvetovanju z ribiško panogo in ribiči, je napredek večji in se začnejo pojavljati tudi dobre novice. Tako se je na primer močno izboljšalo stanje ribjih staležev v morjih EU ter mnoge operacije s certificirano trajnostnostjo v teh ribištvih. V zadnjih 20 letih se je močno povečala ribja biomasa v severovzhodnem Atlantiku, in kot navaja najnovejše poročilo Znanstvenega, tehničnega in gospodarskega odbora za ribištvo (STECF 22-01 ad hoc), je bila ribja biomasa leta 2020 za približno 35 % večja v primerjavi z letom 2003. Hkrati se je močno zmanjšala ribolovna umrljivost, zmanjšuje pa se tudi število prelovljenih staležev.

Kaotična komunikacija in notranja zmeda v zvezi z akcijskim načrtom Evropske komisije sta na žalost imela pomembno vlogo pri tem, da se ta načrt spreminja v načrt zadnje priložnosti, ki bi izničil dosedanja dobro prakso, zapostavil socialno-ekonomska vprašanja in stališča ribiške industrije ter negativno vplival na države članice pred Sodiščem Evropske unije. Evropska komisija bi se morala v naslednjem mandatu izogniti takim pastem in se ne bi smela igrati s politiko pri tako pomembnem vprašanju, kot so oceani. Akcijski načrt mora temeljiti na uspehih in neuspehih, na žrtvah in prizadevanjih evropske ribiške industrije. Namen akcijskih načrtov ne sme biti nadomeščanje evropskega ribolova z uvozom, še toliko manj po začetku vojne v Ukrajini, ki je Evropejcem in sploh vsemu svetu odprla oči in pokazala, da je treba poskrbeti za strateško avtonomijo in prehransko varnost na enak način kot za kmetijstvo.

Navsezadnje je to še ena pomembna točka. Vedeti moramo, o čem govorimo. Oprimo se tudi na znanstvene raziskave, ki skupaj z ribolovnimi dejavnostmi že pomagajo pri preoblikovanju evropske ribiške politike v zglede politiko, ki temelji na znanosti in stvarnosti. Razprave in stališča so včasih premalo racionalna, pri čemer želijo nekateri zlasti prepovedovati, ne pa tudi razumeti, da je omejevanje povsem mogoče in da lahko človekove dejavnosti in varstvo oceanov soobstajajo. Prepoved nekaterih dejavnosti, ki so na evropski ravni dobro urejene,

pogosto omogoča, da se slabe prakse dovolijo na tujem.

Tako se je na primer s štiriletnim raziskovalnim projektom podrobno preučeval vpliv ribolova rjave kozice na glavne habitatne tipe v narodnih parkih Vatskega morja vzdolž nemške obale Severnega morja. Projekt je vključeval kratkoročne posledice in dolgoročne spremembe, ki jih povzroča ribolov rjave kozice. Rezultati so pokazali, da ribolov rjave kozice le malo vpliva na morsko dno. Če so se že pokazali učinki na ravni vrst, so bili le kratkoročni. Vendar ti rezultati niso nekaj novega. Ko sta bila na nemški obali Severnega morja ustanovljena dva narodna parka, je bila opravljena celovita študija o vplivu ribolova rjave kozice, tako imenovana raziskava ekosistemov v Vatskem morju. Avtorji so takrat v končnem poročilu ugotovili, da so neposredni učinki ribolova rjave kozice zgolj kratkoročni.

Morska zavarovana območja imajo drugačne cilje ohranjanja. Vzpostavijo se za zaščito naravnih virov, kot so sesalci, ptice ali želve, pogosto pa niso posebej namenjeni zaščiti morskega dna. Ukrepi upravljanja so prilagojeni ustreznim lokalnim razmeram.

Tako bi moral akcijski načrt upoštevati prečen in celosten pristop in se ne osredotočati zgolj na ribolovne dejavnosti kot edini razlog za vse težave.

MANJŠINSKO STALIŠČE

v skladu s členom 55(4) Poslovnika
Francisco Guerreiro

Predlagano poročilo ne daje celovite slike o raznolikosti ukrepov, ki so predlagani v akcijskem načrtu Evropske komisije.

Akcijski načrt za morske ekosisteme predvideva predvsem boljše izvajanje obstoječe ribiške in okoljske zakonodaje, da bi zmanjšali izgubljanje morske biotske raznovrstnosti in njene posledice za ribiče in družbo kot celoto.

Pomembno je priznati znanstvene dokaze o vplivih nekaterih ribolovnih tehnik, kot je ribolov s pridnenimi vlečnimi mrežami, na ekosisteme morskega dna in prilov, ter dokaze o okoljskih in socialno-ekonomskih koristih učinkovito zaščiteneh morskih zavarovanih območij, na kar je Evropski parlament večkrat opozoril.

Za poročevalca v senci je nezavezujoči časovni načrt, ki ga predlaga Komisija, priložnost za začetek razprave z državami članicami in deležniki o dobro načrtovanem pravičnem prehodu na ribištvo z majhnim vplivom, ki ga morajo spremljati javno financiranje, spodbude (kot so tiste iz člena 17 skupne ribiške politike) ter jasna kratko-, srednje- in dolgoročna prepoznavnost. Za Evropski parlament je to zamujena priložnost.

**PRILOGA: SUBJEKTI ALI OSEBE,
OD KATERIH JE POROČEVALEC PREJEL PRISPEVKE**

V skladu s členom 8 Priloge I Poslovnika poročevalec izjavlja, da je pri pripravi poročila do njegovega sprejetja v odboru prejel prispevke od naslednjih subjektov ali oseb:

Subjekt in/ali oseba
WWF, Florian Martinez-Buathier, Louis Lambrechts, Policy Officers on Fisheries at WWF
CNC, Comité national de la conchyliculture
EAA, European Anglers Alliance European Fishing Tackle Trade Association
CPMR, Conference of Peripheral Maritime Regions of Europe
Europêche, Daniel Voces de Onáindi

Priprava tega seznama je v izključni pristojnosti poročevalca.

MNENJE ODBORA ZA RAZVOJ

za Odbor za ribištvo

Akcijski načrt EU: varstvo in obnova morskih ekosistemov za trajnostno in odporno ribištvo (2023/2124(INI))

Pripravljalnica mnenja: Catherine Chabaud

POBUDE

Odbor za razvoj poziva Odbor za ribištvo kot pristojni odbor, naj v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- A. ker se v akcijskem načrtu EU omenjajo ribolovne tehnike, ki so škodljive za ekosisteme na morskem dnu, ne omenjajo pa se posebej druge uničujoče ribolovne tehnike, kot so naprave za zbiranje rib, s katerimi se prispeva k prelovu tunov in onesnaževanju oceanov s plastiko ter škoduje morskim ekosistemom v vodah držav v razvoju,
- B. ker je v Indijskem oceanu več tropskih vrst tunov podvrženih prelovu, zlasti rumenoplavuti tun, katerega ulov je treba nujno zmanjšati,
- C. ker so v Organizaciji za prehrano in kmetijstvo poudarili, da v obalnih državah zahodne Afrike prelov malih pelagičnih vrst ter razmah proizvodnih obratov za ribje olje in ribjo moko ogrožata zanesljivo preskrbo s hrano,
 1. spominja na izjemno pomembnost oceana kot stebra podnebne in prehranskega sistema, saj pokriva 71 % zemeljskega površja, iz njega prihaja kar polovica vsega kisika in v njem se absorbira tretjina emisij ogljikovega dioksida; poudarja, da je treba razviti politiko in pristope financiranja za ohranjanje in trajnostno rabo oceanov; poziva, da se ohranijo načini preživljanja, odvisni od oceanov, in biotska raznovrstnost oceanov po vsem svetu; poudarja odločilno vlogo oceanov, zlasti pri sekvestraciji ogljika, razvoju obnovljivih virov energije, ustvarjanju delovnih mest, zmanjševanju revščine, prevozu blaga in internetnih komunikacijah; opozarja na soodvisnost ribištva in zanesljive preskrbe s hrano, saj je 3,3 milijarde ljudi odvisnih od hrane iz morja, s katero pridobijo vsaj 20 % svojega vnosa živalskih beljakovin;
 2. poudarja našo individualno in kolektivno odgovornost za ohranitev oceana, ki je naša skupna svetovna dobrina, ter morij in morskih virov kot tudi za uresničitev cilja trajnostnega razvoja št. 14; poziva EU, naj postane vodilna pri varovanju in obnovi morskih ekosistemov ter oblikuje s tem povezane politike, v katerih se bo sistematično odražala globalna vizija; poudarja, da je za smotno in trajnostno upravljanje morskih ekosistemov treba sprejeti globalni pristop, ki temelji na ekosistemih, in jasen pravni okvir, kamor bodo vključeni vsi sektorji in deležniki modrega gospodarstva; obžaluje,

da evropske javne politike na področju modrega gospodarstva niso dovolj dobro povezane in usklajene ter se trenutno upravljajo razdrobljeno, kar škodi deležnikom, zaradi česar si ti medsebojno konkurirajo; podčrtuje potrebo po preprečevanju in znatnem zmanjšanju vseh vrst onesnaževanja morja, zlasti zaradi dejavnosti na kopnem; poziva k tesnejšemu sodelovanju za izboljšanje ravnanja z odpadki in odpadnimi vodami ter k nujnemu boju proti onesnaževanju s plastiko, in sicer z zmanjšanjem uporabe tega materiala in povečanjem stopnje recikliranja; pozdravlja pristop Komisije k trajnostnemu modremu gospodarstvu in njeno strategijo za izvajanje ekosistemskega pristopa k upravljanju ribištva v okviru skupne ribiške politike; poziva Komisijo, naj revidira strategijo in ta ekosistemski pristop poleg upravljanja ribištva razširi na vse sektorje modrega gospodarstva, vključno z obnovljivimi viri energije in ekstraktivno industrijo, kot del krovnega pravnega in strateškega okvira;

3. poudarja pomen sodelovanja EU z državami v razvoju, zlasti v Afriki, na Karibih in v Tihem oceanu, pri pripravi na prihodnji razvoj obnovljive morske energije, tako da EU deli svoje strokovno znanje in izkušnje na področju pomorskega načrtovanja in razvoja industrij; poziva EU, naj poveča krepitev zmogljivosti in financiranje držav v razvoju za izboljšanje upravljanja oceanov in obalnih območij, razvoj strategij za oceansko gospodarstvo, premostitev vrzeli pri upravljanju ter boj proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu ter nezakoniti trgovini z morskimi viri; poudarja, da je treba najti odgovore, ki bodo zadovoljili lokalne potrebe po energiji brez emisij, zagotovili zaščito morskih ekosistemov in ohranili tradicionalne dejavnosti, kot je ribolov; opozarja na to, da je treba pri izvajanju teh ukrepov vključiti obalne skupnosti; nadalje poudarja tudi, da je treba v najbolj oddaljenih regijah podpirati trajnostne ribolovne prakse, ki temeljijo na trajnostni rabi morskih virov ter upravljanju ribištva, akvakulture in turizma, saj bi tako zagotovili dolgoročni socialno-ekonomski razvoj teh regij;
4. opozarja, da je intenzivno izkoriščanje naravnih virov po vsem svetu v zadnjih 40 letih eden glavnih vzrokov za izgubo morske biotske raznovrstnosti, poleg drugih, kot so onesnaževanje, podnebne spremembe in zakisljevanje oceanov; poudarja, da je treba takoj ukrepati v boju proti prelovu ter nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu, saj negativno vplivata na obalne skupnosti; poziva vse države, naj v celoti izpolnijo svoje obveznosti ter končajo s prelovom in uničujočimi praksami, zaradi katerih je ogroženo preživetje vseh živalskih vrst; meni, da je za ohranitev biotske raznovrstnosti treba znatno omejiti ulov in popolnoma ustaviti ulov najbolj ogroženih vrst; obžaluje, da se kljub veljavni zakonodaji prakse prelova nadaljujejo in da nekatere države ne upoštevajo omejitev, ki jih določajo mednarodni predpisi; poudarja, da so v sektorju intenzivne akvakulture zelo odvisni od ribje moke in ribjega olja iz držav v razvoju, zato ga ne moremo upoštevati pri iskanju rešitve za prelov; poziva EU in njene države članice, naj razvijejo trajnostno akvakulturo tako, da zmanjšajo odvisnost industrije EU od ribje moke;
5. izraža zaskrbljenost zaradi odločitve japonske vlade, da izpusti radioaktivno vodo v ocean; poziva EU, naj pritisne na mednarodne institucije, da bodo spremljale dejanski vpliv na ocean, in naj pozove japonsko vlado, da poišče alternativne rešitve in izvede celovito presojo vplivov na okolje, kot to zahtevajo njene mednarodne pravne obveznosti;

6. poziva EU, naj podpre vzpostavitev nacionalnih obalnih izključitvenih območij, rezerviranih za lokalne in obrtne ribiče v partnerskih državah, da bi zaščitili ribolovne vire in preživetje obalnih skupnosti pred vplivi vse večjega števila industrijskih plovil pod tujo zastavo in v tuji lasti;
7. opozarja, da moramo pri konkretnem izvajanju akcijskega načrta upoštevati nacionalne, regionalne in lokalne specifičnosti, pri čemer je treba v procese soustvarjanja trajnostnih poslovnih modelov in rešitev vključiti tudi civilno družbo; pozdravlja vlogo konvencij o regionalnih morjih in organizacij za regionalno upravljanje ribištva; poziva Komisijo, naj ponudi ambiciozne pristojnosti organizacijam za regionalno upravljanje ribištva, ki bodo skladne s socialnimi, ekonomskimi in okoljskimi načeli skupne ribiške politike, če želimo v državah v razvoju in mednarodnih vodah varovati ribolovne vire, zlasti z učinkovitejšim upravljanjem staležev vrst, kot je tropski tun, ter izboljšati razpoložljive podatke, skladnost in večjo preglednost sprejemanja odločitev; poudarja, da je treba pri varstvu in obnovi morskih ekosistemov upoštevati najboljše znanstvene podatke, ki so trenutno znani;
8. opozarja, da sta za varstvo in obnovo morskih ekosistemov potrebna strateško in ambiciozno globalno upravljanje oceanov, ki bosta koristila lokalnemu malemu ribolovu in temeljila na trajnostnih ribolovnih praksah v sodelovanju z obalnimi skupnostmi; vztraja, da je pomembno spodbujati razogljičenje ribiških plovil in na splošno zagotoviti ustrezno podporo EU za vzdržno razvijanje ribiškega sektorja, zlasti prek njenih partnerskih sporazumov, obenem pa v tem prehodu zavarovati ribiške skupnosti in jim pomagati; poudarja povezavo med zdravimi ekosistemi in gospodarskim razvojem ter poziva EU, naj zagotovi, da se klavzule o preglednosti in nediskriminaciji iz sporazumov o partnerstvu o trajnostnem ribištvu v celoti izvajajo in uporabljajo tudi za ribolovne vire, ki jih ulovijo tuje flote; opozarja, da se je treba z vsemi ustreznimi deležniki, vključno s predstavniki civilne družbe in malimi ribolovnimi skupnostmi, posvetovati, jih obveščati ob pogajanjih in med izvajanjem sporazumov o partnerstvu o trajnostnem ribištvu ter jih v ta proces vključevati; poudarja, da je treba razviti nove tehnologije za prehod z ribolova, ki povzročata velike emisije ogljika, na ribolov z nizkimi emisijami ogljika in majhnim vplivom, zagotoviti dostop držav v razvoju do ustreznih tehnologij ter podpreti raziskave in inovacije na področju prilagajanja oceanov podnebnju in razvoja morskih obnovljivih virov energije; ponovno poudarja svoja stališča o uredbi o spremljanju, poročanju in preverjanju²¹ ter direktivi o sistemu trgovanja z emisijami²², da je treba izboljšati energijsko učinkovitost ladij in podpreti naložbe, katerih cilj je prispevati k razogljičenju pomorskega prevoza, vključno z naložbami v vetrni pogon;
9. pozdravlja ambicijo, izraženo v akcijskem načrtu, da se okrepi baza znanja za upravljanje ribištva in varstvo morskega okolja ter da se pospešijo raziskave in inovacije; poziva Komisijo, naj zagotovi tehnično in finančno pomoč za krepitev zmogljivosti na področju raziskav in razvoja ter za prenos znanja v države v razvoju v

²¹ Uredba (EU) 2015/757 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o spremljanju emisij ogljikovega dioksida iz pomorskega prevoza, poročanju o njih in njihovem preverjanju ter spremembi Direktive 2009/16/ES (UL L 123, 19.5.2015, str. 55).

²² Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).

skladu s ciljem trajnostnega razvoja 14.a; posebej poudarja, kako pomemben je takšen pristop, da bi se izboljšalo stanje oceanov ter povečal prispevek morske biotske raznovrstnosti in modrega gospodarstva k napredku držav v razvoju, zlasti malih otoških držav v razvoju in najmanj razvitih držav;

10. opozarja, da je razvoj zaščiteneh morskih območij priložnost za tesnejše sodelovanje med lokalnimi deležniki, ribiči in obalnimi skupnostmi ter za iskanje rešitev, ki upoštevajo specifične lokalne razmere, saj je tako mogoče bolje varovati morskoto biotsko raznovrstnost in ohranjati razvoj dejavnosti, povezanih z modrim gospodarstvom; poudarja, da je treba pri oblikovanju zaščiteneh morskih območij upoštevati sodelovanje malih ribičev in obalnih skupnosti; poziva države partnerice, naj te skupine vključijo v vsako fazo postopka, od določitve do upravljanja območij; poudarja, da se lahko z zaščiteneh morskimi območji dosežejo koristi za morske ekosisteme in lokalne gospodarske dejavnosti; opozarja, da se na učinkovito upravljanih in dovolj zaščiteneh območjih varujejo mesta drstenja in vzreje rib ter mladiči, zmanjšujejo vplivi na občutljive habitate in naključni ulovi občutljivih vrst so lahko čim manjši; ugotavlja, da je v akcijskem načrtu poudarjen negativen vpliv ribolova s pridnenimi vlečnimi mrežami na zaščiteneh morskimi območjih; poziva države članice, naj izvajajo konkretne ukrepe za doseg ciljev ohranjanja in obnove, značilnih za vsako zaščiteno morskoto območje, začenši z najbolj ogroženimi območji, ter ublažijo učinke ribolova s pridneno vlečno mrežo na ekosisteme morskega dna; poudarja, da sta potrebni dolgoročna prepoznavnost in finančna podpora, če želimo zagotoviti pravični prehod, pri katerem noben ribič ne bo prezrt; meni, da je treba na mednarodni ravni zagovarjati iste cilje; opozarja, da je v cilju št. 3 Kunminško-montrealskega svetovnega okvira za biotsko raznovrstnost navedeno, da morajo biti dejavnosti na zaščiteneh območjih v celoti skladne s cilji ohranjanja; v zvezi s tem poziva EU, naj izkoristi potencial in koristi zaščiteneh morskih območij, tako da podpre vzpostavitev svetovnega omrežja zaščiteneh morskih območij ali „modrega pasu“, zlasti s povezovanjem mrež upravljavcev zaščiteneh morskih območij, da bi spodbudila razvoj novih načinov sodelovanja in izmenjavo rešitev med EU in njenimi partnerskimi državami; ugotavlja, da bi se lahko EU za vzpostavitev sodelovanja, potrebnega za oblikovanje tega globalnega „modrega pasu“, osredotočila zlasti na najbolj oddaljene regije ter čezmorske države in ozemlja v Indijskem oceanu, Tihem oceanu, Karibih in Atlantskem oceanu; v skladu s smernicami Svetovne zveze za varstvo narave ponovno izraža podporo temu, da se na zaščiteneh morskimi območjih prepovejo vse okolju škodljive ekstraktivne industrijske dejavnosti, kot sta rudarstvo in pridobivanje fosilnih goriv, ter škodljive industrijske ribolovne tehnike;
11. posebej poudarja, da je energetski prehod pomemben in bistven korak, ki ga je treba doseči; vendar opozarja, da je zamenjava fosilnih goriv velik izziv, zlasti zaradi pomanjkanja razvoja ustreznih tehnologij, primernih za uporabo v ribiškem sektorju; opozarja, da je treba med procesom prehoda zaščititi lokalni mali ribolov, kajti to bo precejšnja preizkušnja prav za tamkajšnje ribiče;
12. poziva EU, naj spodbuja preglednost ribištva in drugih ekstraktivnih panog na morju v partnerskih državah, saj je to pogoj za ustavitev preloma, izgube biotske raznovrstnosti in kršitev človekovih pravic; poudarja, da lahko obalne države v razvoju za izboljšanje preglednosti izvajajo standarde iz pobude za preglednost v ribištvu in pobude za preglednost v ekstraktivni industriji;

13. poziva EU, naj si prizadeva za izvajanje mednarodnih predpisov, ki omejujejo zastave ugodnosti in spremembo zastave, ter prevzame vodilno vlogo pri obravnavi pretovarjanja na morju in izboljšanju inšpekcijskih pregledov v pristaniščih, saj so to pomembni načini za zapiranje vrzeli v nezakonitem, neprijavljenem in nereguliranem ribolovu; poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo države članice spoštovale pravila o spremljanju in nadzoru ribištva, zlasti ko gre za njihove zunanje ribiške flote;
14. ponovno poudarja zaveze iz Kunminško-montrealskega svetovnega okvira za biotsko raznovrstnost in cilj strategije EU za biotsko raznovrstnost, da se do leta 2030 zaščiti vsaj 30 % morskih območij EU in strogo zaščiti vsaj 10 % morskih območij EU; poziva EU, naj na mednarodni ravni promovira ta cilj, s poudarkom na močnih zaščitnih ukrepih za zagotavljanje pravic avtohtonih prebivalcev, lokalnih skupnosti in malih ribičev; opozarja na zavezanost EU načelu skladnosti politik za razvoj ter usklajevanju različnih notranjih in zunanjih politik EU, z namenom izogniti se izoliranemu vladovanju; poudarja, da je treba v sporazume o partnerstvu o trajnostnem ribištvu vključiti celovite klavzule o človekovih pravicah in pravni državi, ki morajo biti še naprej pregledni in v skladu s cilji trajnostnega razvoja; vztraja, da poraba beljakovin v EU ne sme ogroziti zanesljive preskrbe s hrano v državah v razvoju, da je treba dati prednost ribolovu za neposredno prehrano ljudi in da mora sektorska podpora prispevati k trajnostnemu razvoju in upravljanju ribiškega sektorja in obalnih skupnosti v državah partnericah, zlasti malih ribičev; poudarja, da je treba pri izvajanju akcijskega načrta spodbujati in pospeševati usposabljanje ribičev;
15. poudarja pomen ribiškega sektorja in malih ribičev za obalna območja v državah v razvoju; opozarja na odgovornost EU, da v državah v razvoju varuje in podpira te sektorje, če želi omejiti izkoriščanje ribjih staležev in odpraviti prelov; podčrta, da je treba ustaviti nezakonite ribolovne prakse, tudi tiste, ki jih izvajajo z evropskimi plovili;
16. poziva k obveznim ukrepom potrebne skrbnosti za zagotovitev, da je celotna ribiška oskrbovalna veriga, vključno z oskrbovalnimi verigami živalske krme, poštena, v celoti sledljiva ter brez nezakonitega ribolova in proizvodnje, povezane s trgovino z ljudmi ali suženjstvom;
17. pozdravlja cilj zaščititi trideset odstotkov planeta, a opozarja, da se to ne sme storiti na račun avtohtonih prebivalcev in lokalnih skupnosti, katerih pravice do posesti, dostopa in virov v zvezi z oceani je treba zavarovati, kot je zapisano v prostovoljnih smernicah Organizacije za prehrano in kmetijstvo o odgovornem upravljanju lastništva zemljišč, ribištva in gozdov v okviru nacionalne prehranske varnosti in o zagotavljanju trajnostnega malega ribolova znotraj konteksta prehranske varnosti in izkoreninjenja revščine, kot tudi na podlagi deklaracije OZN o pravicah avtohtonih prebivalcev; poudarja, da se ukrepi v zvezi z avtohtonimi prebivalci in lokalnimi skupnostmi lahko izvajajo le s svobodnim, predhodnim in informiranim soglasjem, kot je določeno v konvenciji št. 169 Mednarodne organizacije dela; v ta namen poziva k oblikovanju trdnih zaščitnih ukrepov za človekove pravice ter mehanizma odgovornosti in pritožb;
18. poziva k mobilizaciji zadostnih sredstev za ublažitev škodljivih vplivov podnebnih sprememb in ruske vojaške agresije proti Ukrajini na ribiške skupnosti; je zaskrbljen zaradi omejenega zneska sredstev iz proračuna EU, namenjenih varstvu in obnovi morskih ekosistemov; v zvezi s tem obžaluje pomanjkanje spremljanja izvajanja in

ustrezne porabe sredstev; poudarja, da je treba posebno pozornost nameniti enakosti spolov in krejitvi vloge žensk, saj imajo ženske in mladi ključno vlogo, zlasti v trajnostnem gospodarstvu, ki temelji na oceanih, in na morskih ohranitvenih območjih;

19. poudarja, da bi bilo treba financiranje držav v razvoju na področju podnebnih sprememb izkoristiti za obnovo in varstvo morskih ekosistemov, saj imajo ti velik vpliv na blažitev podnebnih sprememb in prilagajanje nanje;
20. poziva EU, naj zagotovi finančno podporo in tehnično pomoč državam v razvoju pri izvajanju Kunminško-montrealskega svetovnega okvira za biotsko raznovrstnost in pogodbe OZN o odprtem morju;
21. pozdravlja sporazum Svetovne trgovinske organizacije o subvencijah v ribištvu, ki pomeni velik korak naprej za trajnostnost oceanov, saj prepoveduje škodljive ribiške subvencije za ribištvo, usmerjeno v prekomerno izkoriščene vire in tisto, kjer se izvaja nezakonit, neprijavljen in nereguliran ribolov; kot naslednji korak poziva k obravnavi enako škodljivih subvencij, namenjenih spodbujanju presežnih zmogljivosti, saj se na njihovi podlagi izčrpavajo oceani po vsem svetu.

INFORMACIJE O SPREJETJU V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE

Datum sprejetja	24.10.2023
Izid končnega glasovanja	+: 16 -: 0 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Barry Andrews, Dominique Bilde, Catherine Chabaud, Antoni Comín i Oliveres, Pierrette Herzberger-Fofana, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Beata Kempa, Karsten Lucke, Eleni Stavru (Eleni Stavrou), Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Ilan De Basso, Marlene Mortler, Caroline Roose, Carlos Zorrinho
Namestniki (člen 209(7)), navzoči pri končnem glasovanju	Karolin Braunsberger-Reinhold

**POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU V ODBORU,
ZAPROŠENEM ZA MNENJE**

16	+
ID	Dominique Bilde
NI	Antoni Comín i Oliveres
ELS	Karolin Braunsberger-Reinhold, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Marlene Mortler, Eleni Stavru (Eleni Stavrou), Tomas Tobé
Renew Europe	Barry Andrews, Catherine Chabaud
S&D	Ilan De Basso, Karsten Lucke, Carlos Zorrinho
Levica	Miguel Urbán Crespo
Verts/ALE	Pierrette Herzberger-Fofana, Caroline Roose

0	-
-	-

1	0
ECR	Beata Kempa

Uporabljeni znaki:

+ : za

- : proti

0 : vzdržani

INFORMACIJE O SPREJETJU V PRISTOJNEM ODBORU

Datum sprejetja	7.12.2023
Izid končnega glasovanja	+: 20 -: 4 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Clara Aguilera, João Albuquerque, Pietro Bartolo, François-Xavier Bellamy, Izaskun Bilbao Barandica, Maria da Graça Carvalho, Asger Christensen, Francisco Guerreiro, Niclas Herbst, Jan Huitema, Ladislav Ilčić, France Jamet, Pierre Karleskind, Predrag Fred Matić, Francisco José Millán Mon, Ana Miranda, Bert-Jan Ruissen
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Nicolás González Casares, Colm Markey, Gabriel Mato, Lucia Vuolo
Namestniki (člen 209(7)), navzoči pri končnem glasovanju	Margrete Auken, Malte Gallée, Petros Kokalis (Petros Kokkalis)

**POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU
V PRISTOJNEM ODBORU**

20	+
ECR	Ladislav Ilčić, Bert-Jan Ruissen
ID	France Jamet
PPE	François-Xavier Bellamy, Maria da Graça Carvalho, Niclas Herbst, Colm Markey, Gabriel Mato, Francisco José Millán Mon, Lucia Vuolo
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Asger Christensen, Jan Huitema, Pierre Karleskind
S&D	Clara Aguilera, João Albuquerque, Pietro Bartolo, Nicolás González Casares, Predrag Fred Matić
Verts/ALE	Ana Miranda

4	-
The Left	Petros Kokalis (Petros Kokkalis)
Verts/ALE	Margrete Auken, Malte Gallée, Francisco Guerreiro

0	0

Uporabljeni znaki:

+ : za

- : proti

0 : vzdržani